

[Kaj Poulsen]

heller ingen tvivl om, at Folketinget pålagde ministeren at komme frem til resultater, som der skulle arbejdes efter.

Nu skal jeg medgive ministeren, at ministeren var heldig, idet Dansk Eternitfabrik, umiddelbart efter at vi her i Folketinget havde vedtaget dette beslutningsforslag, meddelte, at de nu godt kunne lave deres produkter anderledes, end de havde kunnet hidtil, og tilbage står der altså en lille produktion af to typer plader.

Vi håber, at dette arbejde nu er færdigt. Vi havde håbet, at vi på baggrund af Kræftens Bekæmpelses rapport om den voldsomme overdødelighed, der er på området, kunne have fået stoppet produktionen, men ministerens svar var ganske utvetydigt: det ønskede ministeren ikke, på trods af at rapporten var overraskende skrap, idet den fortæller, at der er op til flere hundrede procents overdødelighed og overrisiko for kræft for dem, der arbejder i dette miljø.

Vi har altså ikke været tilfredse med det, ministeren er kommet frem til, og jeg skal i de følgende punkter prøve at give en argumentation for, hvorfor vi ikke mener, at ministeren er kommet frem til et tilfredsstillende resultat.

Jeg skal dog indledningsvis sige, at en debat af denne karakter, efter at vi har haft det i udvalget og gennemgået det meget nøje teknisk osv., naturligvis også må blive en debat, som i højere grad, end vi er vant til, vil komme til at dreje sig om teknik. Det skal vi beklage, men problemet er, at ministeren efter vores opfattelse ikke har fulgt den henstilling, Folketinget har givet.

Friktionsbelægninger har ministeren, som han selv har nævnt, givet retningslinjer for. I bekendtgørelsen står der, at såfremt fabrikanten eller et anerkendt prøvelaboratorium mener, at en bil kan forsynes med asbestfri bremsebelægninger eller friktionsbelægninger, skal dette gøres. Vi synes, det er en fornem målsætning. Men hvad har ministeren sat i gang for, at et anerkendt prøvelaboratorium i Danmark overhovedet kan arbejde? Har vi noget prøvelaboratorium, der arbejder med dette område, og hvad sker der på området?

Ministeren siger, at der pr. 1. april 1988 skal være forbud, når det gælder nye biler. Jamen kommer de samme forhold ikke ind, når vi om et år får den nye bekendtgø-

relse, som ministeren udsteder? Hvis ministeren mente noget ærligt og reelt med det, kunne han jo bare have set, hvad man har gjort i vort broderland, hvor man har indført eller snart vil indføre forbud mod asbestbelægninger i biler.

Jeg står her med en rapport fra Arbejds-skyddstyrelsens forfatningssamling, hvori et anerkendt prøvelaboratorium har gjort op, hvilke biler, hvilke årgange osv. der kan forsynes med asbestfrie belægninger. Hvis ministeren havde et ønske om, at man skulle gå over til asbestfrie belægninger i bilerne, hvorfor har han så ikke skuet over Sundet og set, hvad man dér gør for at komme frem til et asbestfrit samfund? For ingen – heller ikke Arbejds miljørådet – er i tvivl om, at der er en overdødelighed også hos automekanikere, der arbejder så meget med asbest.

Jeg står med en svensk brochure, som fortæller, at de kan erstatte næsten samtlige materialer i 1982. Vi ville have været tilfredse med ministerens bekendtgørelse, såfremt ministeren havde formået at få justitsministeren til at lade et anerkendt prøvelaboratorium arbejde på dette område, sådan at vi kunne se, at der skete noget. Som det står i bekendtgørelsen i dag, er det i realiteten fabrikanten, der bestemmer, hvornår Danmark skal være asbestfrit på dette område. Det er ikke tilfredsstillende, og vi håber, at der kan komme gang i det, når denne debat er overstået.

Der findes jo en dansk virksomhed, der også beskæftiger sig med at fremstille asbestfri belægninger. Et hav af asbestprodukter kan erstattes, men vi har ingen krav om, at de skal det, fordi ministeren ikke har ladet et anerkendt prøvelaboratorium gå i gang med det. Derfor burde ministeren, både på baggrund af at vi har en erhvervsvirksomhed i Danmark, der kan lave disse ting, og på baggrund af, hvor nødvendigt det er, allerede være gået i gang.

For pakningers vedkommende er det helt utilfredsstillende, når det i § 3, stk. 6, hedder, at det er forbudt at bruge asbestholdige pakninger i vandsystemer med en temperatur på under 110° C. Nu er spørgsmålet, om der overhovedet er behov for at bruge asbestholdige pakninger i vandsystemer med temperatur på under 110°, men én ting er sikkert, og det er, at man på samtlige af Belysningsvæsenets kraftværker i København på baggrund